

Full diocesà

29 de maig del 2022

p4 – El bisbat col·labora en l'acollida als refugiats

p5 – Pintura mural de Sant Quirze de Pedret

La Balconada de Manresa

Aquesta és la imatge de la Moreneta que presideix l'església parroquial de Sta. Maria de Montserrat al barri de la Balconada de Manresa.

Si bé és una talla moderna, del 1988, té tota una significació, i és que aquell any va presidir el pelegrinatge del poble català a Roma en època del papa sant Joan Pau II, que la va venerar, amb motiu del mil·lenari de Catalunya (988-1988). En aquell moment la parròquia estava en construcció i va rebre aquesta imatge, duta pels Nois de Servei d'Ordre - Escoltes de Montserrat. Fou col·locada solemnement al temple el dia de la seva benedicció, ara fa vint-i-cinc anys (exactament, el 18 de maig de 1997), pel bisbe Josep M. Guix, essent rector i fundador de la parròquia Mn. Melitó Tubau. Tal parròquia havia estat erigida canònicament el 15 d'agost de 1987.

El propassat dissabte 30 d'abril es van iniciar les celebracions del vint-i-cinquè aniversari de la benedicció amb una missa votiva a la Mare de Déu de Montserrat, que va comptar amb la presència de dos monjos del monestir montserratí, Josep-Enric Parellada i Anton Gordillo, en representació de l'abat Manel Gasch.

I diumenge passat, dia 22 de maig, el bisbe Romà va presidir la celebració commemorativa, que es clogué amb un dinar de germanor a la plaça del veí santuari de la Salut de Viladordis.

«Mentre els beneïa, s'allunyà d'ells portat amunt cap al cel»

Ascensió del Senyor / Cicle C

Lectura dels Fets dels Apòstols

En la primera part del meu llibre, Teòfil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la passió, se'ls presentà viu, i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del regne de Déu.

Estant reunit amb ells, els manà que no s'allunyessin de Jerusalem i els digué: «Espereu aquí la promesa del Pare que vau sentir dels meus llavis quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant.» Els qui es trobaven reunits li preguntaven: «Senyor, és ara que restablireu la reialesa d'Israel?» Ell els contestà: «No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare, però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samaria i fins als límits més llunyans de la terra.»

Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant al cel com ell se n'anava, quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: «Homes de Galilea, per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel.»

(1,1-11)

Salm responsorial

Déu puja enmig d'aclamacions,
al so dels corns puja el Senyor.

[46]

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

Germans, demano al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell; li demano també que il·lumini la mirada interior del vostre cor perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades l'heretat que ell us dóna entre els sants. Que conegueu també la grandesa immensa del poder que obra en vosaltres, els creients, vull dir

l'eficàcia de la seva força i de la seva sobirania amb què obrà quan ressuscità el Crist d'entre els morts, i el féu seure a la seva dreta dalt el cel, per damunt de tots els governants i dels qui tenen autoritat, poder o senyoria, per damunt de tots els títols que es poden donar en el nostre món i en l'altre. Tot ho ha posat sota els seus peus, i a ell l'ha fet cap de tot i l'ha donat a l'Església, que és el seu cos i el seu complement, ell que té en totes les coses la seva plenitud.

(1,17-23)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Així ho diuen les Escripures: El Messies havia de patir i de ressuscitar el tercer dia, i calia predicar en nom d'ell a tots els pobles, començant per Jerusalem, la conversió i el perdó dels pecats. Vosaltres en sou testimonis. Ara, jo us enviaré el do que el Pare ha promès, i vindrà sobre vosaltres; no us mogueu de la ciutat fins que haureu estat revestits del poder que us vindrà de dalt.» Després se'ls endugué fora, fins a prop de Bet-Hània, alçà les mans i els beneí. Mentre els beneïa, s'allunyà d'ells portat amunt cap al cel; ells es prosternaren adorant-lo. Després, plens d'una alegria immensa, se'n tornaren a Jerusalem. I contínuament eren al temple donant gràcies a Déu.

(24,46-53)

«I contínuament
eren al temple
donant gràcies a
Déu»

Ascensió del Senyor

Carles Riera i Fonts, pvre.

Jesús habita ara en el temps, ara en l'eternitat. Avui se'n puja al cel, o sigui a la intimitat del Pare. La seva absència és una nova presència, la de l'Esperit d'amor en el cor del creient, en el si de cada comunitat orant. Terrenalment, Jesús es dissipa i passa a viure, en esperit i en veritat, en comunió de vida, a la consciència dels homes i dones del món.

La seva absència és una nova presència? Sens dubte. Altrament, tractant-se d'una persona estimada pels deixebles, qualsevol partença provocaria tristesa en comptes d'alegria. En efecte, amb el passatge de l'Ascensió —amb què es clou l'evangeli de Lluc i comencen els Fets dels Apòstols— l'evangelista narra com Jesús s'allunyava dels deixebles beneint-los, mentre ells l'adoren i senten una alegria immensa de retorn cap a Jerusalem. A diferència de l'ascensió o elevació a l'arbre de la creu, aquest cop Jesús se'n torna al Pare, lliure ja de tot sofriment i dolor, cosa que inflama de goig el cor dels seus seguidors.

S'acompleix el pla diví: en espera del seu retorn gloriós, com a últim missatge del Mestre als seus deixebles els comunica això: «no us mogueu de la ciutat fins que haureu estat revestits del poder que us vindrà de dalt». Val també per a nosaltres: ens envia el do que el Pare ha promès. És l'anunci de la Pentecosta.

Amb la seva elevació a l'ésser de Déu, ascendit a la dreta del Pare, Jesús emmena els humans a alçar la mirada més enllà de les coses momentànies, fugisseres, peribles.

La imatge

Final de l'obra de Jesús, el Fill de Déu, Home entre els homes. Se'n va a la dreta del Pare, segons l'expressió del Credo; del Pare que li havia encarregat el misteri de la redempció humana. És el triomf del Senyor. I és l'inici d'un temps renovat: Jesús continua present, però d'una altra manera. Mentre treballem en l'obra del món nou, mantenim l'esperança que ha de tornar.

Jesús dona la Gran Comissió als deixebles (1010).
Mestre de l'escola d'il·luminació de Reichenau

Agenda

Lit. hores: Setmana III

30 dilluns

—Sant Ferran, rei
—Santa Joana d'Arc, vg. mr.
Beat Pere Tarrés
Ac 19,1-8/Salm 67/Jo 16,29-33

31 dimarts

La Visitació de la Mare de Déu
Ntra. Senyora del Sagrat Cor de Jesús
So 3,14-18 o bé Rm 12,9-16b/Is 12/
Lc 1,39-56

1 dimecres

—Santa Laura, vg.
—Sant Justí, mr.
Mes de juny, consagrat al Sagrat Cor
Ac 20,28-38/Salm 67/Jo 17,11b-19

2 dijous

—Sts. Marcel·lí i Pere, mrs.
—Sant Eugeni I, papa
Ac 22,30;23,6-11/Salm 15/Jo 17,20-26

3 divendres

—Sant Carles Luanga i companys
màrtirs d'Uganda
Ac 25,13-21/Salm 102/Jo 21,15-19

4 dissabte

—Santes Noemí i Rut
Ac 28,16-20.30-31/Salm 10/Jo
21,20-25
Vigília: Gn 11,1-9 o bé Ex 19,3-8a.16-
20b o bé Ez 37,1-14 o bé Jl 3,1-5/
Salm 103/Rm 8,22-27/Jo 7,37-39

5 Pentecosta, Pasqua Granada / Cicle C

Dia de l'Acció Catòlica i de l'Apostolat Seglar
Ac 2,1-11/Salm 103/Rm 8,8-17/Jo
14,15-16.23b-26

El bisbat destinarà alguns immobles com a habitatges d'acollida per a refugiats

Redacció

Des del trist inici, el 24 de febrer passat, del conflicte bèl·lic a Ucraïna són innombrables les accions que, aquí i allà, s'estan emprenent per alleugerir el mal de la guerra. També l'Església respira amb aquesta preocupació i per això procura respondre-hi en la mesura possible. Des de propostes de pregària per la pau fins a formes concretes d'ajuda —ja sigui en la distància o sobre el terreny— a nivell de bisbats o parròquies, de moviments o d'espontànies agrupacions de laics, diferents realitats d'Església han intentat aportar el propi gra de sorra. En el nostre context és just fer esment del treball de Càritas i Mans Unides, que s'han activat amb celeritat per posar-hi tots els seus recursos.

El bisbat de Solsona ha estat rumiant si podia afegir-hi alguna col·laboració específica. En aquest sentit, ha sorgit la idea de destinar alguns immobles eclesials com a habitatges d'acollida per a refugiats.

S'està treballant en aquesta direcció —recollint informació, parlant amb les parts implicades (col·legi de consultors, departament de Béns Immobles, Economia Diocesana, parròquies i comunitats religioses dels llocs corresponents, Càritas, voluntaris...)— i s'han fet dos passos significatius. D'una banda, s'ha comunicat ja a l'administració l'ofertament d'algun habitatge per a l'ac-

olliment de refugiats, cosa que significa que, després de la fase inicial d'acollida d'emergència que la Creu Roja està efectuant ara en albergs o equipaments, aquests habitatges de la diòcesi podran servir per a albergar aquells ucraïnesos que ho necessitin. D'altra banda, ha estat ja acollida una família d'aquell país (una mare i dues filles) al pis que l'associació Amics del Casal gestiona a la parròquia de Sant Guim de Freixenet, amb l'ajuda d'Emmaús Rural. Aquestes tres ucraïneses van arribar a casa nostra després d'un llarg periple fugint del conflicte: de la regió d'origen a Khàrkiv cap a l'oest del país, d'allí cap a Polònia, i encara des d'allí cap a l'oest d'Europa, fins a arribar aquí. Sant Guim de Freixenet compta amb un petit nombre d'ucraïnesos que, juntament amb altres voluntaris, acompanyen aquesta família.

Des del bisbat es vol donar a conèixer aquesta iniciativa d'acollida, per tal d'animar novament a pregar per la pau i també per deixar constància que iniciatives d'aquest tipus són possibles gràcies a la col·laboració de tota l'Església diocesana. Si algú vol col·laborar més concretament de forma econòmica en l'acolliment diocesà de refugiats, pot fer-ho a través del compte ES86-2100-0081-9601-0026-9360 (especificant el concepte «Acollida Ucraïna»). Recordeu que si feu arribar les vostres dades i un telèfon o mail de contacte a economia2@bisbatsolsona.cat us podreu desgravar aquest donatiu en la declaració de renda del 2023.

Pintura mural de Sant Quirze de Pedret

Museu Diocesà i Comarcal de Solsona

El dia 14 de maig, dins el marc de la celebració de la Nit dels Museus, es va inaugurar al Museu de Solsona la nova museografia del conjunt de pintura mural de Sant Quirze de Pedret. L'acte va comptar amb la presència de la Sra. Natàlia Garriga, consellera de Cultura, Mons. Francesc Conesa, bisbe de Solsona, la Sra. Judit Gisbert, alcaldessa de Solsona, el Sr. Josep Ollé, director del Departament de Coordinació Territorial de la Fundació «La Caixa» i la Sra. Sònia Hernández, directora general de Patrimoni Cultural, entre altres autoritats i assistents. Aquest projecte ha estat possible gràcies a la col·laboració de la Fundació «La Caixa» i el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. Es

tracta del darrer projecte executat dins el programa «Romànic obert», un projecte promogut per ambdues institucions amb l'objectiu de donar impuls a la restauració, millora i difusió de l'important llegat patrimonial que ens ha deixat el romànic català. La sala on es troben les pintures preromàniques i romàniques provinents de l'església de Sant Quirze de Pedret (Cercs, Berguedà) és sens dubte la sala icona del Museu de Solsona, atès que estem davant d'un dels conjunts de pintura mural més excepcionals d'Europa. D'aquí que la seva renovació museogràfica sigui un projecte emblemàtic en la trajectòria del Museu.

(Més informació a la web del bisbat i a la del museu)

L'Arxiu Diocesà de Solsona ha restaurat un llibre

L'Arxiu Diocesà de Solsona ha restaurat el *Llibre de matrimonis de la ciutat de Berga*, que data d'entre 1601 i 1703 i està format per un volum de 232 pàgines distribuïdes en un total de 14 quadernets. La seva antiguitat, sumada a un format poc habitual i a un ús força freqüent com a material de consulta, havia fet minvar el seu estat de conservació fins al punt de posar-ne en risc la integritat.

El projecte ha estat finançat per l'Arxiu Diocesà de Solsona i el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya (subvencions per a la conservació-restauració de béns mobles i dels elements arqueològics i artístics integrats en el patrimoni immoble). Aquesta actuació s'emmarca en els treballs habituals de conservació del patrimoni documental de l'Arxiu. És responsabilitat de tothom vetllar per fer-ne un bon ús i garantir la seva perdurabilitat per a generacions futures. Informa: Arxiu Diocesà de Solsona/+info a la web del bisbat

Oriol Jara: «Comunicar la fe és una cosa fantàstica»

Oriol Jara, autor de *Deu raons per creure en Déu*.

Oriol Jara (Barcelona, 1980) és guionista i escriptor. Fa vint anys que treballa en programes de ràdio i TV. Entre altres, ha estat sotsdirector de *Buenafuente*, guionista de *Polònia* i *Crackòvia*, com tabé articulista en molts mitjans de comunicació. Actualment, és productor de *La tarda de Catalunya Ràdio* i professor de la URL. Acaba de publicar, amb un gran èxit de vendes, el llibre *Deu raons per creure en Déu* (Albada Editorial).

Vostè deu ser creient de tota la vida, oi?

Sí i no. Sempre he pensat, instintivament, que Déu existeix i que es relaciona amb nosaltres, però no he tingut cap formació religiosa. Ni a casa ni a l'escola.

¿No li fa vergonya dir als companys de feina, amics o família, que vostè és creient i va a missa?

Cap vergonya. Comunicar la fe és una cosa fantàstica que, a més, transmet coses magnífiques sobre tu: un creient és algú que s'ha molestat a pensar i llegir sobre Déu per viure millor i portar el regne de Déu a la vida quotidiana. És una cosa bona, positiva i bonica. Un creient es molesta per ser millor persona.

Ha sigut guionista a la TV en programes d'actualitat i d'humor. La Bíblia, no és l'antítesi de tot això?

La Bíblia es una mirada alegre, entusiasta i feliç sobre la vida. La Bíblia relativitza tot allò que sembla tan important en la política, en l'economia i en la societat i ens dona una resposta alegre i optimista. Més o menys és el que fa la sàtira.

***Deu raons per creure en Déu*: per què ha escrit aquest llibre?**

Per evidenciar que hi ha raons lògiques, històries i científiques per a creure en Déu i que creure transforma la vida.

En una societat secularitzada, on sembla que mediàticament només tenen cabuda les notícies negatives contra l'Església, li ha costat trobar una editorial que volgués publicar un llibre sobre Déu?

Albada Editorial té el mateix objectiu que jo: comunicar Déu perquè la gent s'hi acosti sense vergonya ni por. Fent servir la raó i el cor. Aquest llibre no va sobre l'Església. Sobre cap església. És un llibre sobre la Bíblia, sobre la ciència, sobre la filosofia i sobre la nostra vida en comunió amb Déu.

Albada, editorial i conversa amb mirada cristiana

Redacció

Albada Editorial és una editorial i una conversa —o moltes— al voltant del creixement personal i el progrés interior, amb una mirada cristiana i oberta, orientada a l'acció, a l'experiència, als dies feiners. Publica llibres però també es mou en altres plataformes i esdeveniments, i iniciarà, participarà, seguirà o encapçalarà els debats d'interès i les converses imprescindibles. Albada edita en llengua catalana i tradueix alguns llibres a la llengua castellana.

Volem que les coses es puguin tractar entre diferents persones, generant espais de conversa. Això avui és un acte revolucionari. Albada edita tres col·leccions i una no-col·lecció. **La Descoberta** (l'experiència de Déu en primera persona), **L'Alenada** (textos de vida espiritual i creixement personal) i **La Repensada** (assaig social i ètic). La no-col·lecció s'anomena **Fora de Col·lecció** i és un calaix de sastre on editarem sorpreses, capricis i el que ens vingui de gust.

La Descoberta aplega llibres d'experiència espiritual en primera persona. Veus actuals que volen compartir la seva vivència des d'un punt de vista pràctic i divulgatiu.

L'Alenada són textos per a alimentar la vida espiritual i el creixement personal, orientats a l'acció, els dies feiners.

La Repensada vol sacsejar el debat social i ètic amb noves idees originals i renovadores per a viure una vida millor i tornar a posar en circulació propostes que encara sumen en el present sobre temes com el perdó, el dol, l'art o la identitat.

(Foto: Toni Piqué, Esther Sans, Marc Argemí a la seu de l'editorial)

Marcant la X de l'Església a la teva declaració de la renda ajudes a més de 4 milions de persones.

**X ells, X tu,
X tants**

Participar en la vida de l'Església

Francesc Conesa, bisbe de Solsona

Benvolguts germans:

Des del nostre baptisme, cada un de nosaltres ens hem incorporat al poble de Déu que és l'Església. El baptisme és l'arrel i la font del nostre dret a participar de manera activa en la vida i la missió de l'Església. De vegades es posa l'accent en allò que diferencia dins el poble de Déu (els ministeris, els carismes rebuts, etc.), però allò que ens fa formar part d'aquest poble i ser «de Déu» és el nostre baptisme.

Aquesta participació en la vida de l'Església s'ha de concretar en estructures, processos i institucions que la facin possible si no vol quedar en una paraula buida. A nivell de l'Església universal hi ha una institució important, que és el Sínode dels Bisbes, creada pel papa Pau VI després del Concili Vaticà II. El papa Francesc està donant un fort impuls i ha obert el Sínode a la participació de tot el poble de Déu. Crec que els pròxims anys veurem créixer aquesta institució com un mitjà que ajuda a una participació més gran de tots en el govern de l'Església. En l'àmbit diocesà i parroquial també hi ha diversos consells i organismes, que convindrà enfortir. Crec que val la pena revisar-ne el funcionament i, sobretot, preguntar-nos si són realment instruments de comunió, en què els fidels són escoltats.

Alhora, hauríem de trobar formes noves i creatives que facilitin la participació de tothom i especialment dels fidels laics, que solen ser els qui es queden a la cua, esperant que els arribi el torn d'intervenir en la vida de la comunitat. El Sínode sobre la sinodalitat té com un dels seus objectius promoure una participació més gran en la vida de l'Església. «En una Església sinodal —llegim en el *Vademècum*—, tota la comunitat, en la lliure i rica diversitat dels seus membres, és cridada a resar, escoltar, analitzar, dialogar, discernir i aconsellar per a prendre decisions pastorals

que corresponguin al màxim a la voluntat de Déu» (1.4). En una reflexió important de la Comissió Teològica Internacional sobre la sinodalitat es diu que «la renovació de la vida sinodal de l'Església ha d'activar procediments de consulta de tot el poble de Déu» (núm. 65). La pràctica de consultar els fidels, que va ser present en la vida de la primera Església, hauria de ser represa perquè cada membre, d'acord amb la seva vocació, contribueixi a l'edificació de tot el Cos de Crist, que és l'Església.

És molt el que queda per fer en aquest tema. Segons el meu criteri, hauríem de promoure estructures sinodals que facilitin processos de discerniment, superant una mentalitat clerical, que relega els laics a un segon pla en la vida de l'Església. Aquest document de la Comissió Teològica diu també: «La dimensió sinodal de l'Església s'ha d'expressar mitjançant la realització i el govern de processos de participació i de discerniment capaços de manifestar el dinamisme de comunió que inspira totes les decisions eclesials» (núm. 76). Per això, hem de cuidar molt les estructures de participació que ja existeixen i, alhora, estar oberts a la creació d'altres de noves que facin efectiu aquest dret de tot batejat.

